

да се похвали съ достиганieto на подобно равновѣсие въ бюджета? Истина, че Румелия до сега е нѣмала нито дългъ, нито постоянна армия, тѣзи двѣ причини на безгранични расходи, които взаимно влекатъ единъ другото.

— „Да измѣнимъ прѣдишната система за даждието, ми казваше Гешовъ, ний не можахме за сега, защото, при нашето прѣходно състояние, ний избѣгваме всичко, което може да прѣдизвика нѣкакво намѣсване“.

Но десетъка е прѣхвърленъ вече въ поземеленъ данѣкъ съ пари, който се прѣсмята отъ общината на основание постъпванията за миналитѣ десетъ години, съ намаление 20⁰/₀. За нещастие, вслѣдствие четири-тѣ послѣдователни неизобилни (не-берекетни) години и низкитѣ цѣни на храната, това прѣхвърление се оказало твърдѣ неудовлетворително и дохода, както прѣдполагатъ, на една четвъртъ е по долу отъ оцѣняването, което достигнало 32 милиона гроша. Въ България, гдѣто приели сжщата система да замѣнятъ десетъка на пари, взели срѣдното отъ тритѣ години послѣ войната, отъ което тѣй сжщо се намалила сумата на поземелния налогъ. — Другитѣ прави даждия въ 1883 година дали:

Налога отъ овесъ — 10,279 гроша,

„ отъ свини — 322,000 „

„ отъ дохода — 3,580,284 „

„ отъ здания — 1,004,444 „

Неправитѣ събирания: митници, соль, тютюнь, спиртни питиета, удрение печатъ дали: 18,244,992 гроша, цифра, която трѣбва да очудва съ своята нищожность. — Дохода отъ всички митници съставлялъ 2,379,610 гроша, за което не струва и да ги има.

Увеличаванieto на вносоветѣ се извършвало твърдѣ удовлетворително. Отъ 53,645,528 гроша въ 1879 година тѣ се увеличили до 72,037,117 гроша. Румелия трѣбвало да плаща данѣкъ три десети отъ всичкия доходъ. Езропейската коммиссия опрѣдѣлила тоя данѣкъ 240,000 турски лири, по 22¹/₂ франка лирата; но събранието го намалило до 180,000 лири, тѣй като